

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DYREKCJA — 720-13

ADMINISTRACJA — 313-80

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Walka o krótszy dzień roboczy

Ameryka wysuwa hasło 30-godz. tygodnia pracy

10-go stycznia zbierze się w Genewie konferencja, zwołana z inicjatywy Międzynarodowego Biura Pracy, a mająca rozpatrzyć zagadnienia techniczne, związane ze skróceniem czasu pracy. W skład konferencji wchodzić będą przedstawiciele robotników, przedsiębiorstw i rządów. Uchwały konferencji zostaną przedłożone 17-iej międzynarodowej konferencji pracy, wyznaczonej na dzień 31 maja. Konferencja ta ma doprowadzić do konwencji międzynarodowej w sprawie krótszego czasu pracy.

Zdaje się być rzeczą niewątpliwą, że konwencja dojdzie do skutku. Po pierwsze dlatego, że skrócenie dnia roboczego jest jednym z najskuteczniejszych środków walki z bezrobociem. A wiadomo, że bezrobocie nietylko nie zmniejsza się, lecz przeciwnie — wzrasta. Świeżo właśnie Międzyn. Biuro Pracy obliczyło, że cyfra bezrobotnych na świecie wynosi już 30 milionów! Prze-

rażająca cyfra! A nie obejmuje ona — o ile się nie mylimy — Chin i innych jeszcze krajów. Kto więc poważnie traktuje walkę z bezrobociem, ten musi przede wszystkim żądać i dążyć do skrócenia czasu pracy. Zasadniczo godzą się na ten postulat i rządy i przedsiębiorcy, domagają się jednak, by reformę wprowadzono w skali międzynarodowej na podstawie odpowiedniej konwencji międzynarodowej. Do tego właśnie zmierza konferencja z 31 maja roku przyszłego.

Ale skrócenie czasu pracy jest nieuchronne, nawet niezależnie od takiego czy innego stanu bezrobocia. Gdyby nawet nie było kryzysu gospodarczego, toby również musiało dojść do skrócenia dnia roboczego. A to ze względu na postępy techniki i organizacji pracy, które w okresie powojennym dokonały prawdziwej rewolucji w przemyśle, rolnictwie, komunikacji. Na niedawno odbytym kongresie Federacji związków zawodowych w Stanach Zjednoczonych przyjęto uchwałę, głoszącą:

„Ulepszenia techniczne, zwłaszcza w dziedzinie maszyn automatycznych i pół automatycznych, osiągnęły taki punkt, że bezrobocia i wówczas nie dałoby się uniknąć, gdyby powszechnie w gospodarstwie wprowadzono najkrótszy czas pracy i najwyższe płace z okresu przed kryzysem”.

Na poparcie tego twierdzenia związki amerykańskie przytaczają cyfry. Oto w r. 1929, w roku najlepszej koniunktury i najwyższej produkcji, było już 2,4 miliona bezrobotnych. W porównaniu z r. 1919 produkcja wzrosła o 42%, ale

liczba robotników w fabrykach spadła o 241 tysięcy. Koleje przewoziły większe masy towarów, zatrudniały wszakże o 362 tys. robotników mniej. Kopalnie węgla zwolniły 122 tys., rolnictwo — 360 tys. robotników.

Związki zawodowe wysunęły wobec tego żądania następujące: 1) parlament ma ustalić czas pracy w instytucjach państwowych na 30 godzin w tygodniu (dotyczy to 1 miliona robotników); 2) kolejarze mają pracować 6 godzin dziennie; 3) zapoczątkować wielką, nie cofającą się przed niczem, akcję na rzecz 5-dniowego tygodnia i 6-godzinnego dnia pracy w przemyśle prywatnym; 4) skróceniu czasu pracy towarzyszy podwyższenie płac.

Żądania amerykańskich związków zawodowych nie są żadną utopią. W zakładach państwowych przystąpiono już do skrócenia czasu pracy, a obie partie burżuazyjne, demokratyczna i republikańska, wypowiedziały się z całą stanowczością za skróceniem czasu pracy. Może nie dojdzie narazie do 30-godz. tygodnia pracy, ale i to żądanie spełni się wkrótce, albowiem wypływa z istoty przemian, zachodzących w technice nowoczesnej.

Wśląd za Ameryką będzie musiało pójść Europa, a w niej Polska, gdzie różne „Lewjatany” ludzą się, że cofną wstecz dzieje i marzą nawet o zniesieniu 8-godz. dnia pracy i powrocie do „dawnych dobrych czasów”, kiedy to robotnika zmuszano do pracowania przez 10 i 12 godzin. Jest to już nie! — tylko wstecznictwo, ale zaślepienie i prostu głupota.

Umowy Polsko-Sowieckie

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych

W dniu 23 grudnia 1932 r. nastąpiła w Warszawie wymiana dokumentów ratyfikacyjnych paktu nieagresji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanego w Moskwie dnia 25 lipca 1932 roku oraz konwencji o stosowaniu koncyliacji między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanej w Moskwie dnia 23 listopada 1932 roku. Powyższej wymiany dokonali: ze strony polskiej p. min. Józef Beck, ze strony Z. S. R. R. p. Włodzimierz Antonow Owsiejenko w Warszawie.

Po dokonanej wymianie p. minister spraw zagranicznych wygłosił przemówienie, dając wyraz zadowoleniu z przeprowadzenia do skutku zawartych umów. Umowy te pozostają w związku genetycznym z paktem Kellogga i protokołem moskiewskim, dopełniają je i rozszerzają. Znaczenie ich podnosi okoliczność, że analogiczne akty zostały za-

warte przez ZSRR z państwami bałtyckimi związanymi z Polską i z ZSRR położeniem geograficznym oraz ze sprzą mierzoną z Polską — Francją. P. min. wyraził przekonanie, że dojdzie do skutku umów zawdziejcać należy przede wszystkim temu, że odpowiadają one dążeniom i potrzebom obu państw oraz stwierdzając stan stosunków, który się już poprzednio pomiędzy nimi wytworzył.

W odpowiedzi swej minister pełnomocny ZSRR w Warszawie p. Antonow Owsiejenko przyłączył się do opinii p. ministra spraw zagranicznych, stwierdzającej wysoką wartość wymienionych dokumentów. P. Poseł oświadczył, że dążeniem rządu sowieckiego było, by wśród narodów sąsiadujących z Związkiem Sowieckim wzmożnić uczucia bezpieczeństwa i zaufania do ZSRR. Pakt nieagresji i konwencja koncyliacyjna z Polską przyczynia się realnie do zbliżenia obu narodów.

Wigilja bezrobotnych

Z „Pamiętników Bezrobotnych”, wyd. Instytutu Gospodarstwa Społecznego w Warszawie zestaw Jotem

BÓG MALUCZKICH I BIEDNYCH.

Wigilja bezrobotnego zecere z Dąbrowy Górniczej.

24 grudnia, czwartek. Toż to dzisiaj wigilia. Wedle tradycji ma się Bóg narodzić. Bóg maluczkich i biednych.

Ileż rodzin i domów pójdzie dzisiaj spać o pustych żołądkach i szklanemi oczyma patrzące na perspektywę jutra, a może świtu nie doczeka. Czemu tak? Gdy tak wszystkiego jest dużo, gdy magazyny pękają od nagromadzonych towarów? Czemu się je wyrzuca, gdy się psują niespożyte? Czemu wiatr harce po izbach nieopalanonych wyprawia, gdy tyle chętnych do pracy i na zwalch węgla się spala. Iluż słabszych wzięło rozbrać z życia.

Polsko, setki tysięcy Twoich dobrych synów, którzy nie dla orderów i nominacji, lecz w cichociśności i zapomnieniu pracą rąk swoich Twoją wielkość budowali, dzisiaj nie ma w co włożyć rąk, szukających pracy, niema o co myśli skołataną zacześcić. Co mają ojcowie powiedzieć znom i dzieciom, synowie starszym rodzicom.

Roku 1931 runął w otchłań czasu, ale nie zapadnieś się przedko w pamięci. Roku kryzysu, roku nędzy!

JEŻELI WYTRZYMAŁ CUDEM...

Wigilja bezrobotnego tkacza z Zawiercia.

Wigilia.

O głodzie wolałam się po mieście. Jutro będzie chleb na śniadanie i klops. Coś we mnie z uciechy mruczy. Gwiazdy jak niema, tak niema. Nareszcie widzę jedną. Siadamy do stołu.

Pięć potraw:

1. Oplatek.
2. Zupa grochowa.
3. Kapusta z grzybami.
4. Po całym grzybie smażonym w oleju.
5. Herbata z cukrem.

Coś jednak jest. Cały czas nie przemawiamy do siebie ani słowa.

Idę na pasterkę. Gdyż w święta i niedziele wychodzę z domu tylko o zmierzchu ze względu na swoją jesionkę i kamasze. Czuję wszystkie kamienie i gruz przez podszewy. A wierz? Są tylko trzy łaty, których w żaden sposób nie mogę doprowadzić do jednego koloru. Jedna z rękawiczki starej — ta zawsze ruda, druga z cholewy — stały kolor mat, dopiero trzecia błyszcząca.

Boże Narodzenie.

Radość, słońce, wszystko pobieżało do Betlelem.

Nad okolicą całą chmury ciężkie, otwierane, deszcz pada. Spędzam czas w domu i myślę.

Jeżeli wytrzymam cudem do marca lub kwietnia, otrzymam pracę na publicznych. Na trzy dni po sześć godzin. Zarobek mój wyniesie 12 zł. za tydzień. Po 20 tygodniach zwolnienie, gdyż wyrobię na zasiłek. Jak zapłacić zaległe mieszkanie, węgla, pokryję bieżące wydatki, do tego buty i jesionka... Matka też w kaloszach chodzi, choć nie nie mówi, ale widzę — trzewików nie ma. Siostra? Zamykam oczy. Cyfry zaczynają przybierać formę liter... dużych... czarnych... Zaczynam sylabizować:

Wyrokiem Sądu Doraźnego skazany.

Wyrok wykonano dnia... o godz.

Datę swej śmierci muszę opisać sam.

MY BIEDNI PARJASI — DZIŚ W WIECZÓR WIGILIJNY — PROSIMY BOGA NARODZONEGO O... MIŁOŚĆ BLIŹNIEGO...

Wigilia bezrobotnego włókniarza z Łodzi.

Dziś 24 grudnia Wieczór wigilijny. Dzień złoty kapitalu, w sklepie 18,45 gr. długu. W mieszkaniu u mnie cisza. Nikt mnie nie odwiedza, bo wiedzą, że u mnie bieda. Po co, na co? Siedzę wraz z żoną przy stole i rozmyślamy oboje, nie odzywamy się do siebie. Dziś w wielu, bardzo wielu domach radość, wesele, przy zapalonych choince serca się radują... Winszują sobie ludzie, w wigilijny wieczór przy oplatku — szczęścia, zdrowia, dobrobytu.

I ja się łamię oplatkiem, otrzymanym od sąsiadki, z mą żoną. Padają ciche, smutne słowa:

— Mężu, tylko wytrzymać. Prosimy Jezusa dziś narodzonego o pracę, szczęście i zdrowie Mężu, ja zawsze przy tobie, czy w dzień, czy w dobrej chwili... Zobaczysz, przetrzymamy. Da Bóg, że będzie nam lepiej... Ja nic nie mówię. Nie mogę. Łkanie ciśnię mi się do gardła, mam łzy w oczach. Placę... I placę moja żona. Za ścianą u sąsiadów słychać śpiew kolendy.

— Bóg się rodzi, moc trucheje...

Nasze msnu wigilijne, jest bardzo, a bardzo skape. Jak u bezrobotnego, jak u ludzi mniej podobnych, u milionów bezrobotnych, wydziedziczonych, u ludzi zamieszkałych w suternach wilgotnych, na poddaszach, w ciasnych mieszkankach. My biedni parjasi, dzisiaj w wieczór wigilijny prosimy Boga Narodzonego o lepsze Jutro, o trochę serca i Miłość Bliźniego... I mamy nadzieję, czekamy cierpliwie, poddając się Jego woli. Bo na kimże mamy polegać dziś w wieczór święty, w wieczór wigilijny.

Chryste narodzony, dopomóż...

Burza na Atlantyku

London, 26 grudnia. (ATE). Na Atlantyku panują silne burze. Angielski statek pasażerski „Campronia” przybył w hobotę do portu w Glasgow z opóźnieniem, spowodowanym burzą. 6-ciu pasażerów wskutek niezwykle silnych kołysań okrętu, doznało ciężkich obrażeń i musiało, po przybyciu do portu, zawezwać pomocy lekarskiej. 400 pasażerów zachorowało na grypę.

Z Amsterdamu donoszą o niezwykle ciężkiej przeprawie, jaką miał okręt angielski „Corinthic”, który 6 grudnia wyjechał z portu w Montreal (Kanada) z ładunkiem kukurydzy. Okręt dostał się w stronę niezwykle silnej burzy, z którą walczył przez 4-ry dni. Fale morskie zmyły z pokładu 2-ch marynarzy, którzy utonęli. Kilku ludzi z załogi uległo ciężkim okaleczeniom, 2-ch z nich ma połamane nogi. Woda morska, która wdarła się do kuchni i magazynów a prowizacyjnych załogi, zniszczyła wszystkie środki żywności tak, że załoga przez resztę podróży, trwającej 8 dni, żywić się musiała sucharami. Załoga przybyła do portu w Amsterdamie w stanie zupełnego wyczerpania.

Za dużo względów

Madryt, 26 grudnia (PAT). Tutejsze koła miarodajne zaprzeczają pogłoskom o zwolnieniu z więzienia b. premiera, generała Berengera. Z powodu choroby nogi, na jaką cierpi od dłuższego czasu, generałowi pozwolono opuścić więzienie wojskowe i przebywać pod aresztem domowym. Generał jest zatem więźniem we własnym domu; zarządzenie to nie będzie miało jednak żadnego wpływu na bieg sprawy sądowej, wytoczonej b. premierowi.

Sprawcy demonstracji przeciw Włochom

Wiedeń, 26 grudnia. (PAT). Dzienniki donoszą ze Splitu, że 6-ciu młodych robotników zgłosiło się do władz w Trogirze, oświadczając, iż w nocy z 1 na 2 grudnia uszkodzili lwa świętego Marka, znajdującą się na murach miejskich. Podali oni, jako motyw swego czynu, uczucia patriotyczne. Robotnicy skazani zostali na 5 dni aresztu każdy, zaś zarząd miasta zgłosił skargę o odszkodowanie.

Rozkład i ucieczka

Paryż, 26 grudnia (PAT). Doroczny kongres Ligi Praw Człowieka rozpoczął tu swe obrady. W pierwszym dniu obrad przemawiał m. in. były profesor matematyki na uniwersytecie w Heidelbergu, prof. Gumbel. Stwierdził on, iż

Shaw we Włoszech

Bawi w Neapolu, wraz z żoną, Bernard Shaw, który przybył tam na pokładzie statku „Empress of Britain” i zamierza udać się w podróż naokoło świata. Bernard Shaw zwiedził Pompeje i uda się do Herculanium.

Pożar domu towarowego

Paryż, 26 grudnia. (ATE). Z Barcelony donoszą: W pierwsze święto w południe spłonął największy dom towarowy w Barcelonie „El Siglo”. Akcja ratownicza była niezwykle utrudniona wskutek silnego wicheru. Olbrzymi gmach spłonął doszczętnie. Z pod gruzów sterczą jedynie fundamenty. Szkody, wywołane przez pożar obliczają na 30 milionów pesetów. Cały personel domu towarowego w liczbie 1000 osób jest pozabawiony pracy. Podczas gaszenia pożaru 8 strażaków zostało poranionych.

Pożar w domu obłąkanych

Amsterdam, 26 grudnia. (ATE). W zakładzie dla umysłowo chorych w Heiloo, w północnej Holandji, wybuchł pożar, który zniszczył pawilon, przeznaczony dla 100 chorych. Wśród chorych, umieszczonych w pawilonie, wybuchła nieopisana panika. Z największym trudem udało się personelowi pielęgniarskiemu przeprowadzić wszystkich chorych w bezpieczne miejsce.

Ameryka godzi się na prolongatę

London, 26 grudnia. (PAT). Z Ameryki donoszą, że rząd waszyngtoński udzielił Grecji przedłużenia moratorium Hoovera na dalsze 2 lata, wobec czego płatność 130.000 dolarów, przypadająca w dniu 1 stycznia pozostaje zawieszona na 2 lata.

Aczkolwiek suma, jaka wchodzi w grę, jest bardzo mała, to jednak w Londynie uważają, że w Waszyngtonie zaczyna powoli dojrzewać zrozumienie dla sytuacji państw europejskich.

Francja płaci

Paryż, 26 grudnia. (PAT). Wczoraj załadowano w Cherbourgu na statek „Albert Ballin” 198 skrzyń złota, przedstawiających wartość 127 milionów franków francuskich, przekazanych do Stanów Zjednoczonych.

Wyrok w procesie hr. Brassow

Sąd okręgowy w Częstochowie rozpoznawał sprawę hr. Brassowej, morgantycznej wdowy po bracie cara Mikołaja II, wielkim ks. Michale Aleksandrowiczu o przyznanie jej tytułu własności do majątków jej męża, położonych w powiecie częstochowskim. Wartość powództwa sięgała 15 milionów złotych. Interesy powódki popierali adwokaci: Szyszkowski, Sokołowska i Rymowicz z Warszawy. Prokuratorę Generalną reprezentowali: radca Wierzbowski oraz radca Polamin. Przedstawiciele Prokuratorji Generalnej domagali się oddalenia skargi, wychodząc z założenia, że artykuł 12 Traktatu Ryskiego wyraźnie mówi o przejęciu przez Skarb Państwa majątków rodziny cesarskiej.

O godz. 12-tej w nocy sąd ogłosił wyrok, oddalający pretensje hr. Brassowej i zasądził od niej opłaty sądowe w wysokości 6.757 złotych.

Katastrofa na kopalni

London, 26 grudnia (ATE). Z Nowego Jorku donoszą: Wskutek wybuchu gazów w kopalni Moleaqua w stanie Illinois, zostało zasypanych 52 górników. Eksplozja wydarzyła się na głębokości 300 metrów. Dotąd wydobyto 9 trupów. Istnieje obawa, że pozostałych 43 górników poniosło również śmierć pod zwalami węgla i kamieni, albo też wskutek gazów trujących, które wydobywały się z miejsca katastrofy w takiej ilości, że akcja ratownicza musiała być kilkakrotnie przerwana z powodu niebezpieczeństwa zatrucia załogi czynnej przy odkopywaniu ofiar katastrofy. Gazy trujące unoszą się nad kopalnią, utrudniając dostęp do miejsca katastrofy.

Święta w Zakopanem

Tegoroczny zjazd gości na święta Bożego Narodzenia był bardzo liczny, jakkolwiek rozpoczął się dopiero w przeddzień Wigilii. Według dotychczasowych obliczeń przybyło około 10 tysięcy osób. Pogoda przez święta była chmurna, co po dwutygodniowej pogodzie słonecznej wroży opady śnieżne.

Na Dalekim Wschodzie

(Kor. własna).

Charbin, 1 grudnia 1932 r.

Miasto nasze jest najbardziej europejskim miastem Mandżurji. Charbin szczyty się posiadaniem wielu zupełnie po europejsku zabudowanych i wybrukowanych ulic, kilkoma hotelami amerykańskimi, najlepszą na Dalekim Wschodzie policją oraz porządkiem wzorowanym na pruskich przykładach.

Pomimo to jest Charbin w całości w rękach paru band zbójckich.

Wielkie pałace na bryncypalnych ulicach Charbin są obecnie bądź puste, bądź też zajęte przez sztaby różnych mandżurskich oddziałów zbójckich. Policja rzeczywiście bardzo przestrzega porządku, a czyni to w sposób zupełnie europejski. Każde auto, przekraczające dozwoloną szybkość, zostaje wnet zanotowane; każdy zaśmiecający ulicę przechodzień płaci mandat karny; a gdy zdarzy się w mieście napad bandycki, momentalnie po całym mieście rozlegają się sygnały policyjne, aby uciekającym bandytom nic nie stało na przeszkodzie. W Charbinie bowiem władzę sprawują zbroje i bandyci.

Jeszcze za carskich czasów Charbin był punktem zbornym Chunchuzów, żyjących z napadów i uprowadzania. Z wybudowaniem wielkiej kolei chińskiej działalność mandżurskich i chińskich zbrojów znacznie się rozszerzyła. Dopóki jednak Japonia nie zaczęła przejawiać szczególniejszego zainteresowania Mandżurją, dopóty w Charbinie jeszcze życie było znośne. Dzięki ożywionemu handlowi z Chinami, miasto nasze miało duże możliwości gospodarcze, a przemysł bandycki jeszcze nie dominował nad całym życiem, jak to się obecnie dzieje. Wojna pozbawiła setki tysięcy ludności chleba, a głód — często wbrew ich własnej woli — zapędził wielu w szeregi bandytów. „Interwencja” japońska dokonała reszty i doprowadziła bandytyzm do stanu niebywałego rozkwitu.

Jeżeli obecnie bandy zbrojne rządzą Charbinem, to oczywiście może się to

dziać tylko przy cichej aprobacie władz wojskowych, znajdujących w tem usprawiedliwienie dla przedłużania stanu okupacji. Publiczną zaś tajemnicą jest w całej Mandżurji, że policja otrzymuje procentowy udział w „zyskach” osiągniętych przez organizację zbójcką.

„Rada Związkowa”, stanowiąca swego rodzaju parlament, do którego każda szajka bandycka wysyła swego delegata, jawnie obraduje i sprawuje władzę naczelną w Charbinie, a jeden z tych delegatów, członków „Rady Związkowej” niedawno otrzymał nominację na komisarza policji.

Dla przeciętnego Europejczyka, żyjącego w mniej lub więcej praworządnych stosunkach, to, co u nas się dzieje, wydawać się może ponurą bajką z tysiąca i jednej nocy.

„Rada Związkowa” ma na najgłośniejszej ulicy Charbinu pięć własnych biur i każdy mieszkaniec Charbinu, któremu porwano dziecko, lub którego okradziono, wie gdzie ma wpłacić okup.

Japońskie władze wojskowe urządzają co pewien czas „obławę” na bandytów. Charbinianie traktują operetkowe te obławy z całą powagą, na jaką zasługują. Nie zdarzyło się bowiem jeszcze, aby w ręce władz wojskowych wpadł któryś z przywódców band, natomiast kończy się zawsze na schwytaniu jakiejś małej płotki.

Na rodowitych obywateli mandżurskich bandy ostatnimi czasami przestały napadać. Tubylicy albo potracili wszystko w trwającej od wielu lat zawierusze wojennej, albo też spieniężyli wszystko, a pieniądze ulokowali zagranicą. Dlatego bandy obecnie zwracają się przeciwko Europejczykom. W Charbinie bardzo liczna jest kolonia europejska i amerykańska. Z pośród tej ludności uprowadza się jednostki i żąda się okupu. Bo jeżeli rodzina nie ma pieniędzy na okup, to zapłaci okup rząd państwa, którego obywatelem jest uprowadzony.

Dochodzi przecież do tego, że dzieci do szkół i ze szkół do domu odprawia się pod zbrojną eskortą.

Ogródki dziecięce, w których bawią się dzieci rodzin europejskich i amerykańskich, są stale ochraniane przez uzbrojoną straż, zaś pewien plac do igrzysk, położony w parku w śródmieściu, obstawiany jest przez osm karabinów maszynowych. Na wszelki wypadek. A wypadki porwania dzieci nie są tu wcale rzadkością.

Opowiadają tu o pewnym wypadku uprowadzenia dziecka, że gdy zgłosił się „delegat” bandy po okup, rodzice odmówili zapłaty, nie mając pewności, czy jest to rzeczywiście upoważniona do układów osoba.

BEZROBOTNA z sześcioręciem drobnych dzieci, bez środków do życia, prosi o jakąkolwiek pomoc. Ofiary proszę składać w Administracji „Robotnika” dla J. M.

— To chodźmy na policję — zaproponował bandyta — tam państwu potwierdzą, że ja jestem właściwym delegatem.

W Charbinie jeden jest obecnie ratunek: zniesienie okupacji oraz zniesienie granic wojskowych. Bandy wówczas same się rozproszą, gdyż — jak już przedtem zaznaczyłem — nędza zapędziła ludzi do tego niecznego i niebezpiecznego rzemiosła.

Zdaje się, że rzecz ma się już ku końcowi. Dowodem tego, że przywódcy band, rekrutujący się wyłącznie z pośród oficerów, odpadków różnych armii, zamiatają nagwałt pieniądze wysyłać zagranicę.

W Mandżurji przygotowują się nowe wypadki. Wszyscy czujemy tu, że coś wisi w powietrzu.

F. S-icz.

Aresztowanie zamachowca

Wiedeń, 26 grudnia (PAT). W związku z zamachem na pocztową kasę oszczędnościową, policja aresztowała pewnego hitlerowca, podejrzanego o udział w zamachu na dom towarowy Gerngrossa.

Konfiskata

Komisarz Rządu na m. st. Warszawie zarządził zajęcie Nr. 107 czasopisma „Głos Stolicy” z dn. 24.XII 1932 r.

Opalajcie Brykietami „HANKA”

928 węgiel prasowany marki H. M.

(po 0,70 kg. sztuka)

100 sztuk zł. 5.²⁵

z dostawą do mieszkania

telefon: 9-81-07 i 9-88-30

PÓŁ TONNY zł. 30 z dostawą

JAN NEPOMUCEN MILLER.

Kosmos

Porozpraszać swe włosy, rozpylić imiona, wydrzeć paznokcie z palców i wyłamać stawy — tępy nożem wygrzebać z pod siódmego żebra kawał rdzawego serca jak piętno niesławy.

Wyrwać język i wypruć pulsujące żyły, wifrrolejem wyparzyć pusty pierś worek, — stalową dźwignią ramion ująć śrubę głowy i wykręcić z tułowia jak z butelki korek.

Niech się potoczy śmieszna ludzka głowa i legnie w prochu ulic pod wozów turkotem, — nic mi po niej... Odpadły ręk i nóg badyle od tułowia zbędnego jak pamięć zgryzoty.

Wirujący peryskop wtroczyć w kable ramion wzdłużonych poza linę ziemskiej elipsy — i w pełne rozdzęte mięchy z przeraźliwym świstem wetchnąć mrozów kosmicznych lazururowe wody.

Normandji, jego ojczyźnie. Naraz zahuczało ze wszystkich stron. Już wdarli się do naszego obozu. Straszliwa panika. Nasi własni ludzie strzelają dziko wokoło, lub umykają jak psy. Obrócono dwie armaty, które stały 100 metrów poza obozem, i grzmiały teraz w naszą stronę. Pociski padają prawie zawsze zadaleko. Ale jeden strzał trafił. Mój cichy towarzysz osunął się: „Pozdrowie... moja... żona...” Mierzę z karabinu, ładuję, strzelam.

Nie wiem już nic. Wszystko jest czernione. I noc i mój poległy towarzysz i moje ciało.

Państwo miało dla inwalidy dwie kule. Chciało mi także przyznać rentę. Ale nie wziętem z tego ani jednego sou. Dlaczego? — Ponieważ otrzymuję więcej, niż mi potrzeba. Oddaję z tego na głodną dziecię z Montmartre. Tam mieszkam w jednym z brudnych domów.

Nie. Nie będę się starał... ani konsulat. Nie chcę radości! Muszę pozdrowić jego żonę. Nikt nie umie mi powiedzieć, kim on był. Zginęło wówczas dwa tysiące. Który nim był? Widzę go przed sobą, objuczonego, zgietego pod pałacem niebem, gdy opowiada: Za rannych jeńców został skazany na twierdzę. Za nich — został „uśkokawiony” na śmierć w legii. On jest nieznanym żołnierzem i tu stoi jego pomnik. Tu więc musi ona kiedyś przyjść. A gdy zobaczy postrzelonego legionistę, zapyta. Wówczas będę mógł ją pozdrowić.

Tłum. K. L.

NOŻYKI DO GOLENIA

MARKI „RAPID”

EGZYSTUJE OD 1924 R.

Przewyższają swoją trwałością i jakością nożyki zagraniczne. Uwaga: Polecamy specjalne gatunki ostrzy „RAPID” „Be-Be” gr. 15 za 1 szt., „Polo” gr. 20 za 1 szt. Żądać wszędzie

KELLER STARE KAPELUSZE

męskie przerabia na zupełnie nowe. Ceruje sztucznie rozdarła garderobe. Stare krawaty przerabia na nowe Marszałkowska 34, Marszałkowska 118, Nowy Świat 37, Twarda 24, Nalewki 15. Telefon 219-49, stale informuj e

WALTER ANATOLE PERSJCH.

Zołnierz legji cudzoziemskiej

Każdego wieczora na tle sklepienia nieba rozblyskują, niewidzialne za dnia, pochodnie gazowe przy pomniku nieznanego żołnierza w tętniącej życiem stolicy świata. O tej kawiarnianej godzinie, która ściga na bulwary wszystkich próżniaków, pod pomnikiem staje w milczeniu nieznan legionista. Stoi wsparty o dwie kule z nasuniętem pochylono na skroń kepi. Wiatr przewiewa włosy koloru zboża — jasne zwoje, których widuje się tylko na głowach z Fryzji lub Holsztynu. Każdy przechodzień, którego wzrok padnie na amputowaną nogę człowieka w mundurze legji cudzoziemskiej, daje monetę lub banknot. Żołnierz nie trzyma czapki w rękę, jednakże tej postaci nie może ominąć nawet najbardziej zatwardziałe serce. Zdarza się często, że moneta pada na bruk, że dający pochyla się i po raz drugi ją podaje, — mimo to nawet za drugim razem nie otrzymuje podziękowania.

Podjąłem z poczty ollbrzymią — jak na swe stosunki — przesyłkę pieniężną z Niemiec i wracałem o zmierzchu obok Łuku Triumfalnego. Również i tego popołudnia na asfalcie widniała sylwetka kepi, kul i kaleki. Stańmłem przed nim, podając kilka banknotów.

Nie umiem powiedzieć, co wyrażały oczy, których spojrzenie nagle mnie przeszło: była w nich nienawiść, gor-

ka nienawiść bezsiły; i był w nich osobliwy niezmierny smutek.

— Kolego, zdaje się, że jesteście Niemcem? Czy zechcecie uczynić mi przyjemność i podzielić ze mną moją skromną kolację?

Skinął głową bez słowa. Wkrótce znaleźliśmy się we włoskiej knajpie, w której podają gorące wina paryskie i ostre przyprawy, a które do restauracyjki są tu o wiele sympatyczniejsze, niż we własnej ojczyźnie.

Powoli, ciężką wymową Fryzycyzyka, uczynił mi później wyznanie:

— Tak, jestem Niemcem, albo raczej — byłem nim ongiś. W ciągu całej wojny walczyłem w szarym mundurze przeciwko Rosjanom. Jako mój żołnierz, chętnie naturalnie wiedzieć, dlaczego ja, żołnierz legji cudzoziemskiej, stoję codziennie przy pomniku nieznanego żołnierza. Dlaczego, jako inwalida, nie pojechałem do kraju i nie pozwoliłem, aby moi zdrowi krewni opiekowali się mną do końca moich dni.

Zmęczony, podniósł znów szklanekę. — Do Ojczyzny! Opowiem ci tę historję, ale bez mego nazwiska. Niema celu, abym je wywiekał. Tu, i w legji cudzoziemskiej, nazywam się Wilhelm Müller.

Początkowo wszystko szło według programu. Nasz statek zatrzymał się w Marsylii. Trzech nas z pośród załogi otrzymało zezwolenie udania się na ład.

Nie poszedłem z towarzyszymi, uważałem się za coś lepszego! Jeżeli znasz Marsylię, wiesz, że jest to najokropniejsze miasto na kontynencie. Wszystkie rasy floczą się w tej ciżbie. Jakaś kobieta zagadnęła mnie. Była ładna, a przedewszystkiem czysta, i ubrana z wdziękami. Poszedłem z nią do kawiarni. Tam znaleźliśmy mnóstwo jej „przyjaciółek” i „przyjaciół”, którzy przyjęli nas entuzjastycznie. Alkoholem, alkohol i jeszcze raz alkohol...

W trzy dni później przebywałem już na obcym statku, jako legionista Nr. 17.238, Wilhelm Müller z Dortmundu. Jak, kiedy i gdzie podpisałem zgłoszenie, skąd miałem dość przytomności, aby wybrać pseudonim, — nie mogłem się nigdzie dowiedzieć, ani po ścisłem przestudowaniu dokumentów, ani w legji. Nie wiem tego do dziś... Był tam jednak mój podpis.

Zbliżał się własnie okres nowych powstań. Męczono nas musztrą. Prawie wszyscy, z wyjątkiem dwóch Skandynawów — młodych zbrojów, lepiej umieli widać bronią, aniżeli kaprale. Po dwóch tygodniach byliśmy już w marszu ku strefie wojennej. Mój towarzysz w szeregu był prawie starym człowiekiem.

Cztery godziny naprzód i pół godziny wycoczynku; cztery godziny naprzód i pół — wycoczynku, aż do wyczerpania. Potem sen, naturalnie — tylko dla tych, którzy potrafili spać w tem rozżarzonem powietrzu.

Szliśmy naprzód. Towarzysz nie wyrzekł jeszcze ani słowa: maszeruje, potyka się, maszeruje, pada. Podnoszę go,

idziemy dalej. Nocą leżymy obok siebie. Zbieram całą moją francuszczyznę i zapytuję: — Dlaczego tu jesteś?

Odpowiada: — Jestem uśkokawiony na zesłanie do legji. W czasie wojny przeciwko nam dozorowałem jeńców. Byli to pierwsi jeńcy, ranni, którzy przybyli na tyły. Porucznik zuawów, obłędnie próżny człowiek, uperfumowany i z moim noklem, przybył do obozu. Zaczął lżyć rannych, walać ich pejszem po twarzy. Po trzecim uderzeniu, stanąłem przy nim:

— Panie poruczniku, melduje posłusznie, że z rozkazu komendanta obozu mamy mieć w szczególnej opiece rannych.

Łotr odepchnął mnie i uderzył czwartego, który nie stał na baczność. Ranny zalał się krwią, twarz nie drgnęła mu. Porwałem karabin i wpakowałem bagnet porucznikowi w zębra. Twierdza... Przed dwoma tygodniami, gdy Marokańczycy osiągnęli znaczne sukcesy, a znikąd nie można było zdobyć legionistów, nadeszło uśkokawienie do służby kolonjalnej. Z uwagą: ciężki przestępca.

Milczymy. Maszerujemy. Słońce praży. Maszerujemy. Po dwóch w szeregu, zamiast po czterech. Inni pozostali gdzieś w cieniu. Zniknęli. Albo poprostu leżą na udar słoneczny.

Mój towarzysz milczy. Ale jesteśmy braćmi od owej nocy pod niebem Afryki. Nie znam jego imienia. Maszerujemy dalej.

Noc... Leżymy, rozmawiając mieszaną naszych języków o Niemcach i o

Pięć towarzystw ubezpieczeniowych w strajku

W dniu 23 b. m. pracownicy Tow. Orzeł przyłączyli się w liczbie około 40 osób do strajku w Tow. Piast, Riunione, Generali i Przyszłość. Po długich miesiącach pertraktacji i prób polubownego załatwienia zatargu, dyr. Tow. Orzeł zmusił w końcu pracowników do przyłączenia się do strajku w walce o wspólny postulat umowy zbiorowej.

Jak daleko idzie ustepliwość pracowników wobec ataków dyrekcji, dowodzą m. in. takie fakty: W T-wie Przyszłość obcięto niedawno bez sprzeciwu pracowników jedną pensję rocznie. Dyr. ośmielona tym brakiem oporu, próbowała w dalszym ciągu obniżyć płace o 6 do 12% i, chcąc wyrzucić dalszą presję, wymówiła posady 1/3 pracowników. Tym razem jednak spotkała się ze zdecydowanym oporem. Do strajku przystąpili wszyscy pracownicy wraz z 5 woźnymi i inkasentami.

SWETERKI SZKOLNE DLA DZIECI

Marszałkowska 129

Pracownicy T-wa „Generali”, pragnąc polubownie załatwić zatarg, zrezygnowali już nawet z jednej pensji rocznie, żądając jednakże wzajemian gwarancji, że w r. 1933 zostaną zaniechane redukcje personelu. Początkowo dyr. Wiener przyrzekł, potem miesiącami sprawę przewlekał, aby w końcu definitywnie odmówił i wywołał tem samem strajk o umowę zbiorową. W drugim dniu strajku wyłamało się z pod solidarności paru kierowników działów: Dawid Szindler, dr. Herman Bilewicz, inż. Natan Bochner, dr. Michał Littauer, Wiktor Herman, Fryderyk Rose i Bernard Vogel. Klepsydry, na których w czarnych obwódkach widnieją te nazwiska, zostały rozplakowane w najruchliwszych punktach Warszawy i na domach, w których wymienieni mieszkają. Dzisiaj dyr. „Generali” dzwoni do poszczególnych pracowników do domów, usiłując nakłonić ich do złamania strajku, ale nie uda jej się złamać koleżeńskie solidarności.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że do strajku o umowę zbiorową przystąpił również krakowski Oddział T-wa „Orzeł”. W najbliższym czasie przewidywany jest również wybuch strajku i w krakowskim i łódzkim oddziale T-wa „Przyszłość”. Jutro — w razie negatywnego stanowiska dyrekcji — spodziewać się należy strajku w lwowskim oddziale „Riunione”, gdzie zamierzona jest wielka redukcja personelu i obniżka płac. Lwowski oddział „Generali”

znajduje się już w 5-tym dniu strajku.

Unja Związków pracowników umysłowych, do której Związek Ubezpieczeniowców należy, ogłasza w prasie bojkot posad we wszystkich Tow., objętych strajkiem. Żaden ucziwy pracownik nie podejmie się roli lamistrajka.

W najbliższych dniach zwołany zostanie powszechny wiec wszystkich pracowników umysłowych m. Warszawy, celem zmanifestowania solidarności między strajkującymi oraz czynnego ich poparcia.

Oryginalny projekt ziemian Odstąpienie ziemi robotnikom rolnym

Agencja PID dowiaduje się, iż w związku z pogłębiającymi się trudnościami płatniczymi ziemian, wysunięty został przez niektórych właścicieli ziemskich projekt zastąpienia plac robotników rolnych t. zw. obróbką, będącą pozostałością ustroju feudalnego, praktykowaną jeszcze częściej na kresach wschodnich. Za pracę w majątkach otrzymywaliby robotnicy pewne obszary gruntów do uprawy, przy czym równowartość płacy stanowiłaby cena jednego kwintała zboża za hektar zie-

mi. Wydaje się wątpliwym, czy organizacje robotników rolnych potraktują przychylnie tego rodzaju propozycje.

Wręczenie nagród teatralnych

Dnia 23 bm. odbyła się w gmachu Ministerjum Oświecenia Publicznego uroczystość wręczenia nagród pp. Solskiemu, Osterwie i A. Pronaszce, odznaczonym w konkursie, zorganizowanym przez Ministerjum W. R. i O. P. za najlepsze wystawienie sztuki Wyspiańskiego, za grę i dekoracje do jego sztuki.

Nagrody laureatom wręczył osobiście p. min. Jędrzejewicz, po przemówieniu, w którym życzył nagrodzonym długich lat pracy na polu sztuki. Odpowiedział p. Solski, składając przyrzeczenie, w imieniu swoim i kolegów, dalszej wytrwałej pracy na polu sztuki teatralnej.

Z ŻYCIA PARTJI

O. K. R. WARSZAWA - PODMIEJSKA unieważnia Nr. legitymacji 38625 tow. Raczyńskiego Zygmunta, która została zgubiona.

PRAWDZIWE OKAZJE!
DLA ELEGANCKICH WARSZAWIANEK
ZNAJDUJĄ SIĘ
w największej w Polsce hurtowni **SUKIEN B L U Z E K** i SZLAFROKÓW
M. HOPMAN Warszawa Nalewki 38 front l. p. tel. 11-55-72
CENY W DETALU SĄ ŚCIŚLE HURTOWE

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Robotnicza reprezentacja Polski w Niemczech

Olbrymie zainteresowanie meczem — Przeszło 20.000 widzów — Wysoki poziom gry

(Telefonem z Lipska).

Wczoraj odbył się w Lipsku, przy olbrzymim zainteresowaniu publiczności, międzypaństwowy mecz piłkarski o robotnicze mistrzostwo Europy pomiędzy reprezentacjami Polski i Niemiec, zakończony zwycięstwem drużyny niemieckiej 4:1 (1:1).

Wynik nie odzwierciedla właściwego stosunku sił. Polacy bowiem byli przez cały czas, z wyjątkiem ostatniego kwadransu, zupełnie równorzędnym przeciwnikiem. Do przerwy górowali nawet nieco nad gospodarzami, nie umieli się jednak zdobyć na skuteczne strzały pod bramką Niemiec. Pierwszy punkt zdobywają Niemcy w 11-ej minucie przez GRAEFEGO (Drezno), Kontratak polski przynosi im już w dwie minuty później wyrównanie ze strzału Freimana (Warszawa).

Następuje szereg zmiennych ataków, przy czym Polacy w tym okresie gry częściej goszczą na polu przeciwnika. Strzały ich zawodza, niestety. Dwukrotnie nawet napał polski marnuje pewne sytuacje podbramkowe.

Po przerwie obraz gry się zmienia. Polacy zmęczeni długą podróżą, grają nieco słabiej.

Mimo to przez długi czas wynik remisowy nie ulega zmianie, dopiero w ostatnim kwadransie Niemcy opanowują boisko i w odstępach kilkunastosekundowych strzelają dalsze trzy bramki przez GRAEFEGO (Drezno), HEINEGO (Hamburg) i SCHMIDTA (Bielefeld).

Gra była przez cały czas żywa i emocjonująca. Polacy, mimo przegranej, walczyli bardzo ładnie, nie ustępując prawie technicznie przeciwnikowi i dorównując mu ambicją.

Niemcy byli znacznie silniejsi fizycznie oraz zespołem lepiej zgranym. U Polaków bardzo dobry był prawy obrońca GŁOGOWSKI (Łódź). Bramkarz KALINOWSKI (Pruszków) bronił bardzo przytomnie i ani jedna bramka nie może być zapisana na jego konto. W pomocy najlepszy był SMOSARSKI (Warszawa), w ataku niezłe skrzydła, trio srokwoe częściowo słabsze. Obrona stała na wysokości zadania.

Naogół polska drużyna zadowoliła. Trzeba zresztą uwzględnić obcy teren i że bierzemy po raz pierwszy udział w zawodach. Poza tym długa, męcząca podróż odbiła się ujemnie na drużynie.

Niemieckie robotnicze związki sportowe zorganizowały liczne wycieczki do Lipska. Liczba widzów przekroczyła 20 tysięcy. Obecna była również cała kolonia polska z konsulem polskim dr. BRZEZIŃSKIM na czele.

Przed południem konsul polski wydał specjalne przyjęcie na cześć gości.

Po wczorajszym meczu w grupie środ-

kowo - europejskiej na pierwsze miejsce wysunęły się NIEMCY. Na trzy gry zdobyły one 4 punkty i stosunek bramek 8:2. Najsilniejsza w tej grupie AUSTRIA rozegrała dopiero jeden mecz, w którym pokonała Niemcy 1:0. Zajmuje ona za-

tem chwilowo drugie miejsce w grupie. Na trzecim jest POLSKA 1 gra — 0 punktów stosunek bramek 1:4, na czwartym CZECHOSŁOWACJA — jedna gra, 0 punktów stosunek bramek 0:4. WĘGRY jeszcze nie grały.

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ HOKEJOWY W ZAKOPANEM

Wczoraj rozpoczął się w Zakopanem pierwszy w sezonie międzynarodowy turniej hokejowy z udziałem Wiener Eislauf Verein (Wiedeń), A. Z. S. (Poznań), Legii (Warszawa) i Pogoni (Lwów). Turniej wywołał bardzo wielkie zainteresowanie i pierwszego dnia zgromadził ponad 3 tys. widzów.

Wczoraj rozegrane zostały dwa mecze:

Wiener Eislauf Verein - Pogoń 3:1 (0:0, 3:0, 0:1). Pogoń — broniła się bardzo dzielnie, a w trzeciej fazie gry miała nawet pewną przewagę. Zawody stały na wysokim poziomie. Wynik można uważać za bardzo korzystny dla lwowian.

W drugim meczu warszawska Legia uzyskała z poznańskim A. Z. S. wynik nierozstrzygnięty 1:1 (0:1, 1:0, 0:0). Gra chaotyczna i nieciekawa. Doskonały sędzia tych zawodów p. Brueck z Wiednia musi często interwenjować. Remis krzywdzi nieco drużynę poznańską, która była bezwzględnie lepsza.

MECZE HOKEJOWE W KRYNICY.

W niedzielę i poniedziałek odbyły się w Krynicy 2 mecze hokejowe pomiędzy krakowskim Sokolem a Krynickim Towarzystwem Hokejowym. Pierwszego dnia wygrało K. T. H. 1:0, drugiego dnia wygrał był remisowy 2:2.

HASMONEA POKONAŁA GWIAZDĘ 8:4

W niedzielę w sali teatru Nowości odbył się mecz bokserki pomiędzy lwowską Hasmoneą a warszawską Gwiazdą. Impreza należała do nieudanych. Zawody rozpoczęły się z godzinnym opóźnieniem, a każda zmiana zawodników powodowała stratę kilku minut. W czasie walki w wadze średniej zawałił się ring, a ponieważ w ciągu minuty nie zdołano go naprawić, przeto walka — w myśl przepisów — została przerwana i sędziowie wydali wyrok na podstawie przebiegu 2 i pół rundowej walki.

Mecz zakończył się zwycięstwem Hasmonei 8:4. W poszczególnych walkach zwyciężyli:

waga musza: Rotholz (Gw) w pierwszej rundzie nokautuje Thura; waga kogucia: Schirak (Hasm) wypunktował surowego technicznie Zateła.

W piórkowej: Schreier (Hasm) wygrał przez dyskwalifikację Goldsteina

w trzeciej rundzie za niski cios. Lepszym na ringu był zdyskwalifikowany Goldstein.

W wadze lekkiej: Risenberg (Gw) wypunktował nieprzekonywującego Strausa. W półśredniej: Korsower II (Hasm) wygrał na punkty z Grzywaczem.

W średniej — Korsower I wygrał z Zylberhaftem po walce 2 i półrundowej, przerwanej wskutek zawałenia się ringu.

Poza konkursem Gross (Hasm) pokonał na punkty Lichtensteina.

W KRAKOWIE GRAJĄ W PIŁKĘ NOŻNĄ

Mecze hokejowe w Krakowie nie doszły do skutku z powodu odwilży. Rozegrano natomiast mecz towarzyski pomiędzy Wisłą a miejscową Legią z wynikiem 4:3 (4:1) na korzyść Wisły.

Gra żywa i interesująca. Przed przerwą znaczna przewaga ligowej drużyny po pauzie inicjatywę przejmują drużyna robotnicza. Wszystkie bramki dla Wisły strzelił Adamek. Punkty dla Legii były dziełem Grabki (2) i Czapika (1). Widzów około 500 osób.

W ŁODZI NIE BYŁO POWAŻNIEJSZYCH IMPREZ

Wszystkie wielkie plany łódzkich sportowców przekreśliła odwilż. Mecze hokejowe z AZS jak i o mistrzostwo zostały naturalnie odwołane. Do skutku doszedł jedynie turniej ping - pongowy w którym pierwsze miejsce zajął Szttern przed mistrzem Łodzi Hakoahem i Makabi.

SKŁAD WARSZAWY NA MECZ Z REPREZENTACJĄ BRNA

Dnia 6 stycznia odbędzie się w Warszawie w gmachu Cyrku mecz bokserki pomiędzy reprezentacjami Warszawy i Brna.

Skład drużyny czeskiej przedstawiać się będzie następująco: (według kolejności wag) Konecny, Navratil, Bucek, Kosina, Stock, Skrivaneck, Ostruzniak, Ambroz.

W barwach Warszawy walczyć będą: Malecki, Kazimierski, Cyran, Bąkowski, Seweryniak, Doroła, Karpiński. Rezerwa: Rotholz, Smiech, Anders, Glowacki, Wysocki, Pisarski, Antczak. Uderza w reprezentacji Warszawy brak przedstawiciela wagi ciężkiej. Prawdopodobnie Warszawa zaprosi jednego z zamiejscowych bokserów.

Nawet obecna ustawa o zgromadzeniach nie dogadza sanacji

Aresztowania w Masiewle

(kor. własna)

Dn. 20 b. m. zostali aresztowani matorolni ze wsi Masiewo, odbywający zgromadzenie w sprawie strajku leśnego. Mają być również pociągnięci do odpowiedzialności administracyjnej chłopcy, którzy zwołali inne 3 zebrania w gminie Masiewo. A przecież każdemu

obywatelowi wolno zwołać zgromadzenie osób osobiście mu znanych i takie zebranie nie wymaga nawet zgłoszenia na policji.

Tak to uczy sanacja szanować swoje ustawy.

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Igloo” i atrakcje.
APOLLO: „Pieśń nocy”.
ATLANTIC: „Bezdomni”.

KUPON za okazaniem którego kasa kina **ATLANTIC** Chmielna 33. Pocz. 6 wyda dwa bilety ulgowe w cenie po **99** gr. na wszystkie seanse na wielki film produkcji **sowieckiej** **BEZDOMNI** („Putiowka w zisz”)

ANTINEA: „Nad ranem” i „Flip i Flap za kratami”.
BAJKA: „Król bulwarów”.
COLOSSEUM: „Biały ślad”.

COLOSSEUM Pocz. o g. 6, 8, 10 Pierwszy polski film tatrzański reżysera A. KRZEPKOWSKIEGO p. t. **„Biały ślad”** Dramat serc na tatrzańskich szczytach Piękno i groza Tatr. Sporty. Narty. Zawody. Skoki. Burza. Lawina. Wl. Asterfilm.

COLOSSEUM MAŁE: „Rango”.
CASINO: „100 metrów miłości”.
CAPITOL: „Frankenstein” i „W krzyżowym ogniu”.
CRISTAL: „Na porskim rynku” i „Nieuchwytna szajka”.
EUROPA: „Palac na kółkach”.
FAMA: „Zemsta Tonga”.

„FAMA” Przejazd 9 pocz. 6, 8, 10 **Miłość i erotyzm Dalekiego Wschodu** p. t. **ZEMSTA TONGA** Ceny miejsc od 75 gr.

FORUM: „Ułani, ulani” i „Harold ma dziecko”.
FILHARMONJA: „Rasputin”.
HELJOS: „Biała trucizna”.
HOLLYWOOD: „Biała odaliska” i rewja.
LOS: „Dziesięciu z Pawiaka”.

KOMETA: „Dziecko ulicy”. Na scenie reżysera.
LUX: „Szaleńcy”.
MAJESTIC: „Congorilla” i „Dar Pomorza”.

majestic Film dla wszystkich nowy świat 43 pocz. o 4-ej **OCZU I USZU** **CONGORILLA** to orgia wzroku i słuchu to rewelacja rzeczy niesłychanych i niewidzianych! Ceny od 99 gr.

MIEJSKI: „Człowiek małpa”.

DZWIĘKOWY KINOTEATR **MIEJSKI** Początek seansów: 6, 8 i 10 W Niedziele i Święta: 4, 6 8 i 10

CZŁOWIEK MAŁPA Ceny miejsc od 45 groszy

METROPOLIS: „Rango”.
MEWA: „Nemita, kwiat Hawanny” i „Ja MIRAŻ: „Białe piekło” i rewja.
OAZA: „Droga olbrzymów”.
PAN: „Pod fałszywą flagą”.
PALACE: „Olimpiada miłości”.

Ki- no **PALACE** CHMIELNA 9, Bohater najpiękniejszych filmów francuskich, bożyszcze Paryża **ALBERT PREJEAN** w szaleńczej walce o laury zwycięstwa o serce kobiety w pełnym napięciu, i emocjonującej sensacji przeboju **Olimpiada Miłości** P. 6, 8, 10. Reżyser: Serge de Poligny Dla młodzieży 1 zł.

RIVIERA: „Biała trucizna”.
ROXY: „Drewniane krzyże”.
SOKÓL: „Zona na jedną noc” i „Nerwowy reporter”.
STYLOWY: „Czemp”.
ŚWIATOWID: „Na rozkaz kobiety”.
TRIANON: „Grzesznica bez winy”.
TOMBOLA: „Kochaj mnie dziś”.
TON: „Biała trucizna”.
UCIECHA: „Księżna łowicka”.

Złodziej w Kasie Chorych Skok z 2 piętra

Do pokoju przyjeżdżając na 2 piętrze w gmachu Kasy Chorych przy ul. Marjańskiej 1 zakradł się złodziej, nałożył na siebie futro jednej z sanitariuszek, po czym włożywszy na to swoje palto usi-

lował ułotnić się. Wychodzącego zauważyła posługaczka Leksińska, zapytując, co tu porabia. Złodziej odrzekł, iż czeka na załatwienie go. Gdy posługaczka udała się po woźnego, opryszek zamknął pokój na klucz od wewnątrz, otworzył okno i wyskoczył na asfalt podwórza. Manewr był źle obliczony, gdyż złodziej znalazł się w pułapce, podwórko bowiem jest ślepe. Jęki rannego usłyszał dozorca gmachu.

Wezwano Pogotowie, którego lekarz stwierdził u niefortunnego skoczka złamanie obu goleni i po udzieleniu pomocy oraz zdjęciu futra przewiózł do szpitala Dz. Jezus. Złodziej podał się za 32-letniego Wacława Buczyńskiego. Przy łóżku rannego czuwa policjant.

Dwie osoby zatrute gazem świetlnym

U Szajdli Jesiotrowej (Złota 56a), mieszkał jako sublokator Zenon Kreczmer, pracownik P. A. T. z żoną 28-letnią Janiną. W wieczór wigilijny sublokator wrócił do domu i po północy udał się na spoczynek.

W pierwszy dzień świąt, zamieszkały w tymże domu szwagier K., Władysław de Makay, nie mogąc doczekać się przybycia Kreczmerów na śniadanie, udał się do nich. Gdy na pukanie nikł nie odpowiadał, M. otworzył drzwi do pokoju, z którego buchnęła nań woń gazu. Ponieważ K. byli nieprzytomni, zaalarmowano natychmiast Pogotowie Ratunkowe. Lekarz po zastosowaniu zastrzyków z tlenu przewiózł oboje K. w stanie ciężkim do szpitala Dz. Jezus. Wczoraj rano Kreczmerowa zmarła, mąż jej zaś w dalszym ciągu jest nieprzytomny. Przyczyną tragicznego wypadku było ułatnianie się gazu z kurka od nieczynnej lampy gazowej.

Nowy pochód głodnych na Waszyngton

Na zdjęciu naszym widzimy czoło nowego pochodu głodnych, maszerujących na Waszyngton.

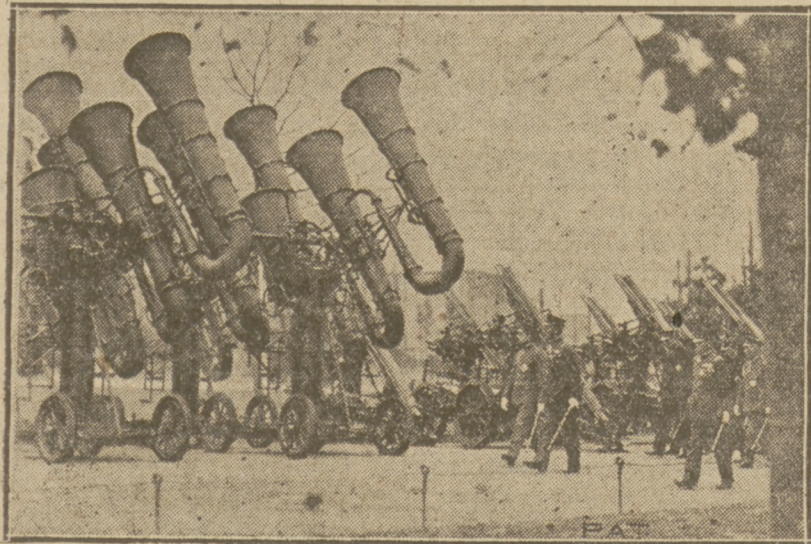
Rozkoszna **Anny Ondra** i słynny reżyser **Karol Lamacz** po raz pierwszy razem na ekranie w wielkim czeskim filmie dźwiękowym „**Raj podlotków**” już jutro w kinie „**PALACE**”

Niepokoje w Salamance

W Salamance syndykaliści proklamowali strajk generalny. W czasie zaburzeń doszło do starć z policją.

W epoce rozbrojenia

Armie państw całego świata zbroją się coraz bardziej, wyzyskując coraz więcej wynalazków, mechanizujących w coraz większym stopniu siły zbrojne zarówno lądowe, jak i morskie. Dotyczy to nie tylko broni zaczepnej, ale tak-

że i broni odpornej.

Na zdjęciu naszym widzimy świeżo wprowadzone w armii japońskiej olbrzymie aparaty podsłuchowe, ułatwiające nawet na bardzo wielką odległość wysłuchanie zbliżających się samolotów.

Strajk robotników portowych w Hawrze

Na ulicach Hawru, gdzie wybuchł strajk robotników portowych, władze sprowadziły wojsko, celem utrzymania „porządku”.

WESOŁY KĄCIK

W WIEZIENIU.

— Panie dyrektorze, więzień Nr. 317 skarży się. Nie chce pracować w kuchni. Chciałby, jak inni, uprawiać swój zawód.
— A jak jest jego zawód?
— Jest lotnikiem.

NA SEANSIE SPIRYTYSTYCZNYM.

— A teraz, proszę państwa — powiada hipnotyzer — uczynię tak, że medjum o wszystkim zapomni.

— Panie, nie rób pan tego — woła ktoś z obecnych — on mi jest winien 5 złotych.

NIEPOROZUMIENIE.

— Prawda, mamusi, że można ludzi oszukiwać?

— Kto ci to powiedział?

— A ksiądz-katecheta dzisiaj mówił: Człowieka można oszukać, ale Pana Boga nie można oszukać.

STARE METODY.

Akademik z Wyższej Szkoły Gospodarskiej Wiejskiego przyjechał na święta na wieś. Zwiedzając u sąsiada ogród owocowy, powiada:

— Pańskie metody hodowli drzew są bardzo przestarzałe. Weźmy naprz. to oto drzewo. Będę bardzo zdziwiony, jeśli ono da panu 5 kilo jabłek.

— Ja też będę zdziwiony — odpowiada sąsiad — bo to jest grusza.

W APTECE.

— Czy jest to naprawdę skuteczny środek nasenny, panie aptekarzu?

— Do tego stopnia, proszę pani, że do każdej butelki dodajemy bezpłatnie budzik.

Dziś w Radio

11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Komunikat dla komunikacji lotniczej, 11.58 Sygnał czasu i Hejnał. 12.05 Program na dzień bieżący. 12.10 Płyty gramofonowe. 13.20 Komunikat PIM. 15.10 Komunikat Inst. Eksportowego. 15.15 Komunikat gospodarczy. 15.25 Chwilka lotnicza. 15.30 Wśród książek. 15.50 Arje z oper Puccini'ego z płyt. 16.25 Odczyt dla nauczycieli. 16.40 „Józef Bohdan Zaleski — portret literacki”. 17.00. Koncert symfoniczny. 17.55 Program na dzień następny. 18.00 Muzyka „ekka” z „Gastronomji”. 19.30 Feljton muzyczny 19.45 Dziennik Radiowy. 20.00 Koncert popularny. 20.55 Wiadomości sportowe 21.00 Dodatek do Dziennika Radiowego. 21.05 Dalszy ciąg koncertu. 22.00 Kwadrans literacki. 22.15 Muzyka taneczna ze Lwowa. 22.55 Komunikaty. 23.00 Muzyka taneczna.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

BEZROBOTNY pracownik umysłowy po wyjściu ze szpitala chorób gruźliczych, mający na utrzymaniu matkę bez środków do egzystencji, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Zgłoszenia: dla „W. C.” do Adm. „Robotnika”, ul. Warecka 7.

HANDLOWIEC szuka jakiegokolwiek posady lub zastępstwa. Oferty składać do Red. „Robotnika”.

NAUCZYCIEL wychowawca z dobrymi referencjami przyjmie posadę korepetytora na wyjazd, miejscowość obojętna. Zgłoszenia do „Robotnika”.

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Codziennie świat na sztukę K. Zuckmajera p. t.: „Kapitan z Koepenick” z Jaraczem w roli tytułowej.

Z OPERY. Dziś opera Puccini'ego „Turandott”. Jutro „Faust” z efektowną „No-cą Walpurgii”.

TEATR NARODOWY gra arcydzieło Stanisława Wyspiańskiego „Wesele”.

TEATR NOWY do czwartku włącznie grać będzie Devala „Mademoiselle”.

W wieczór Sylwestrowy premiera przygotowanej pod kierunkiem reżyserkim Karola Borowskiego 3-aktowej komedii J. Ber-ra „Wszystko dla bliźnich”.

TEATR LETNI doje komedję detektyw-na „Kobieta i szmaragd”.

TEATR POLSKI. Dziś i codziennie operetka Straussa „Nietoperz”, który od kilku tygodni zachwyca Warszawę.

W noc Sylwestrową o godz. 12-iej Teatr Polski wznowi raz jeden komedję Kiedrzyńskiego „Szczęście od jutra”.

TEATR KAMERALNY. Dziś „Dziewczęta w mundurkach”. W głównych rolach: Grywińska, Kunina i Andrzejewska.

„BANDA” w TEATRZE MAŁYM. Codziennie „Serce namiętne” z udziałem: Romanówny, Zimińskiej, Halamy, Parnella, Szyma oraz całego zespołu „Bandy”.

TEATR „MORSKIE OKO” Dziś i codziennie wielka rewja w 30 obrazach p. t.: „Brawol Bis”.

TEATR ARTYSTÓW gra codziennie „Rasputina” A. Tołstoja i P. Szczegolewa.

TEATR „830” daje codziennie „Pepinę” Stolza. Dnia 31 grudnia dwa przedstawienia sylwestrowe: o 8.30 i punktualnie o 12 w nocy.

„WESOŁY TEATR” gra ostatnie dni rewję „Miłość i tango”. 28 grudnia premiera nowej rewji, do której szykuje cały szereg nowych atrakcyj.

TEATR ŻERÓMSKIEGO. Dziś „Daniel” Wyspiańskiego w sali Domu Akademickiego.

TEATR REWJI „LOTOS”. Rewja p. t. „Tu znajdziesz męża”.

TEATR REWJI „MIGNON” Rewja p. t. „Mooną i pierniczki mamy dla publiczki”.

TEATR „BOMBA” (Zamojskiego 20). Dziś rewja p. t. „Daj buzi”.

CYRK. Nowy program grudniowy Mistrz Dżek — fenomen obecnych czasów i 16 wielkich atrakcyj.

W dn. 1 stycznia rozpocznie się w Warszawie na arenie Cyrku Staniewskich wielki turniej piłki koszykowej na rowerach, która jest nową, niezmiernie emocjonującą, odmianą sportu kolarskiego, która w Ameryce i Anglii zyskała sobie olbrzymią popularność. Zasada tej gry jest, jeżdżąc na rowerze, wrzucić za pomocą specjalnej paletki piłkę do kosza.

„Congorilla”

W „Majestciu” grany jest od kilku dni film „Congorilla”. Twórcy „Congorilli”, małżonkowie Osa i Martin Johnsonowie, zapuścili się w głąb dżungli afrykańskiej z szeregiem aut ciężarowych, naładowanych skomplikowaną aparaturą do zdjęć filmowych i rejestracji dźwięków. 25 miesięcy trwała niebezpieczna eksploracja Johnsonów. Cała fauna afrykańska przedelflowała przed ich kamerą i mikrofonem: pocziwy słoń, straszliwy nosorożec, okrutny tygrys,

królewski lew, wiotka żyrafa, wiatronoga zebra i wreszcie najrozszy zwierzę dżungli — goryl. Cudaoczny szczer czarnoskórych pigmejów, żyjących w kniei, jak w rajku bliższym, przetańczył przed nimi swe obrzędy i obyczaje. To, co stanowi o nieporównanej wartości filmu „Congorilla”, to fakt, że wszystkie jego dźwięki zostały zarejestrowane na miejscu, w pełni Konga belgijskiego.

Goryl - małpud jest bohaterem filmu „Congorilla” ukazującego niebada ne ziemie Konga w sercu Afryki.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej: 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.